

Uformel Klage over den fejlagtig anvendelse af begreberne "Homøopati" og "Homøopatisk middel" i forbindelse med forskning af en mulig effekt af "naturpræparatet" Cantharon overfor sygdomsbetegnelsen blærebetændelse.

Som det fremgår fra forskellige medier som f.eks. "Videnskab.dk", bliver der siden starten af 2022 – nøjagtigt dato er mig ukendt, forskes på Københavns Universitet i samarbejde med den private virksomhed Allergica A/S omkring effekten af præparatet Cantharon overfor blærebetændelse.

Selve forskningen som sådan hilser jeg velkommen, men forskningen bliver udført ud fra de falske betegnelser "homøopati" og "homøopatisk middel", som igen giver et fuldstændigt falsk billede om hvad forskningen i sidste ende går ud på. Det betyder så også at effekten eller manglen af samme vil blive defineret under en helt falsk betegnelse som ikke alene vil skade de praktiserende behandlere og læger der anvender homøopatien i deres praksis, men også fuldstændig vildleder patienterne.

Det er mig fuldstændigt uforstående at Københavns Universitet indgik et samarbejde med virksomheden Allergica A/S. Allergica A/S samt andre producenter og forhandlere af "naturpræparater" / "potenserede præparater" har delvis i årtier benyttet sig af de falske varebetegnelser "Homøopati" og "Homøopatiske (læge)midler" i deres markedsføring. Forskningen hos Københavns Universitet under sådanne falske varedeklARATIONER må således anses som en kulmination af denne misvisende forretningspraksis. Det at nu også videnskabelig forskning bliver involveret i denne useriøse praksis, støder i min optik mod almen etik, patientsikkerhed og videnskabelige principper dvs. værdier der præger vores demokrati.

Af den grund forventer jeg at begrebet "homøopati" og betegnelsen "homøopatisk middel" ikke længere bliver anvendt i forbindelsen med forsøget.

Definition 'Homøopati'

I "Den Store Danske Encyklopædi" Bind 8 S. 586 Gyldendal 1997 bliver homøopatien meget klart beskrevet. Her hedder det bl.a.:

"Homøopa'ti af gr. Homoios 'lignende' og afledning af pathos 'lidelse' 'sindsbevægelse', sygdomsbehandling, der bygger på det princip at sygdomme bør behandles med stoffer der i sig selv hos raske fremkalder samme symptomer, som er

til stede ved den behandlende sygdom. Desuden forfægter fortalene for homøopati, at stoffets virkning bliver stærkere (potenseres) ved fortynding af stoffet”.

Her kommer det tydeligt frem at begrebet `homøopati´ blev dannet i forbindelse med at betegne en behandlingsstrategi – en gerning og ikke bestemt fremstillede (fortyndede / potenserede) præparater / (læge)midler – dvs. genstande.

Dette understreges yderligere, at homøopatien for første gang blev publiceret i 1796 af den tyske læge og oversætter af medicinsk litteratur dr. Samuel Hahnemann (1755-1843) mens de potenserede midler først senere blev udviklet. Dvs. Hahnemann anvendte i flere år ”biokemiske lægemidler” i forbindelse med den homøopatiske strategi. Selv i ”Organon der Heilkunst” 6. udgave fra 1842, publiceret posthumt i 1921, begrundet Hahnemann i forordet homøopatien (gerningen) gennem eksempler hvor der tidligere typisk ubevidst blev anvendt ”biokemiske substanser” med en homøopatisk effekt, selvom at der i denne udgave af ”Organon” omtales de potenserede midler.

Om der er tale om en homøopatisk ordination dvs. om midlet anvendes ud fra homøopatiens idegrundlag, afgøres alene om der foreligger en synkronicitet mellem patientens naturlige totale individuelle psykosomatiske symptombillede og det gennem lægemidlet på raske probander fremkaldte psykosomatiske symptombillede. Det betyder igen at der må foreligge studier og beskrivelser af (læge)midlernes evne til at fremprovokere specifikke kunstige symptombilleder hos raske probander. Sådanne beskrivelser foreligger mig bekendt hverken hos Allergica A/S eller andre producenter eller forhandlere.

At betegne en ordination som at være i overensstemmelse med homøopatiens strategi forudsætter således:

1. Nøjagtige empiriske kliniske studier af patientens psykosomatiske patologisk tilstand.
2. Kendskab til (læge)midlernes evne til at fremprovokere kunstig frembragte symptombilleder på raske probander.
3. At der findes en lighed (Homoios) mellem 1. og 2.
4. Dvs. her anvendes metoder fra de humanistiske videnskaber i form af hermetikken (forstå under anamnesen patienten på patientens egne præmisser) og den komparative metode.

Dette gælder uanset om der anvendes biokemiske lægemidler, lav eller høj potenserede (læge)midler.

Dette betyder også at ordinationsgrundlaget bygger på patientens konkrete totale empiriske kliniske billede og ikke på abstrakte sygdomsklassifikationer, dvs. hverken på folkelige sygdomsbetegnelser eller de klassifikationer der er beskrevet i bl.a. WHO ICD-10.

At ordinere et bestemt præparat i forbindelse med en almen – abstrakt sygdomsbetegnelse som f.eks. præparatet Cantharon overfor blærebetændelse grunder således på ingen måde på homøopatens grundlæggende metodik.

Dette burde Allergica A/S have oplyst om. Allergica A/S omtaler selv "lighedsloven" dvs. homøopatien og er således bekendt med den form for "lighedslov", homøopatien arbejder ud fra.

Dertil kommer, at homøopater verden over kun arbejder med enkeltmidler og ikke kompleksmidler som præparatet Cantharon består af. Den praktiserende homøopat skal derigennem vide hvilken virkning et ordineret middel har og om midlet måske selv fremprovokerer nogle symptomer hos patienten. Alene af den grund er et nøjagtigt kendskab til midlets virkning på raske personer en absolut forudsætning. At anvende midler som Cantharon indenfor homøopatien, må således anses som dyb useriøst.

Virksomheden Allergica A/S markedsfører sine produkter ud fra det antroposofiske verdensbillede (Rudolf Steiner 1861-1925). Antroposofisk medicin bygger på et grundlæggende anderledes menneskesyn end det Hahnemann arbejde efter og anvender dermed også en helt anden medicinsk metodik. Alligevel blander Allergica A/S homøopatien og antroposofisk medicin sammen, noget som yderligere må anses som yderst useriøst.

Jeg gjorde Københavns Universitet samt deltageren af forskningsprojekt opmærksom på at forskningen udføres ud fra falske varebetegnelser, uden at jeg fik nogen form for faglig respons.

Virksomheder der markedsfører præparater under de før nævnte falske varebetegnelser hævder yderligere at Hahnemanns homøopati skulle være forældet og at deres produkter skulle udgøre en moderne form for Homøopati!?! Noget også såkaldte uddannelsessteder omkring naturmedicin formidler! Om der her er tale om uvidenhed eller manipulerende adfærd kan jeg ikke vurdere. Som før nævnt bygger den homøopatiske metodik på nøjagtige empiriske kliniske studier og kendskab til

(læge)midlernes evne til at fremprovokere sygelige tilstande hos raske personer. Denne metodik har intet med traditionel eller moderne at gøre, metoden er den samme uanset om den blev praktiseret i 1797 eller 2021. Det er kun indholdet af observationerne der har ændret sig gennem tiden. At homøopatien fortsat bliver udført efter samme metodik viser jo George Vithoulkas omfattende arbejde i det "International Academy for Classical Homeopathy" Alonissos meget tydeligt. Vithoulkas modtog i 1996 i denne forbindelse Right Livelihood Award for medicin.

Jeg kan kun undre mig over at Københavns Universitet og de akademiske deltagere i forsøget ikke har foretaget sig almen kildekritik inden forskningen blev påbegyndt.

Da der ikke kun er tale om fejlagtige og misvisende betegnelser omkring et forskningsprojekt, men også om tilsidesættelse af både patientsikkerhed og almen etik, sendes klagen foruden til Københavns Universitet også til forbrugerstyrelsen, sundhedsstyrelsen, videnskabsministeren, sundhedsministeren samt dele af de landsdækkende og lokale medier. Desuden til "Registrering Af Alternative Behandlere" RAB, da jeg mener at behandlere der arbejder med falske varebetegnelser og såkaldte uddannelsessteder der formidler et falsk billede af bl.a. homøopatien burde fratages deres RAB godkendelse, eller i det mindste ikke burde anerkendes som samarbejdspartnere med danske fakulteter.

Som kilder til homøopatiens behandlingsstrategi kan bl.a. nævnes:

Hufelands "Journal der praktischen Arzneykunde" Bd. 2, 3 Stück S.391-439 og 4 Stück, S. 465-561. Artiklen "Versuch über ein neues Princip zur Auffindung der Heilkräfte der Arneisubstanzen, nebst einigen Blicken auf die bisherigen".

Hufelands "Journal der practischen Arzneykunde", Band 22 3. Stück, S. 5-99 artiklen "Heilkunde der Erfahrung" fra 1805.

Komparative studier (i forbindelse med udviklingen og anvendelsen af de potenserede midler mellem:

"Organon der rationellen Heilkunde" fra 1810 og "Organon der Heilkunst" fra 1842.

Kilderne viser at homøopatiens grundprincipper ikke har ændret sig, selvom Hahnemann i sine senere (20?) år anvendte potenserede lægemidler.

I denne forbindelse beskrives Homøopatiens idegrundlag i de første 70§ i "Organon der Heilkunst" fra 1842 meget tydeligt, som igen gengiver indholdet fra artiklen 1796 i en mere nøjagtig form.

Desuden vil George Vithoukas værker kunne inddrages som bevis for at der i dag forsat arbejdes med de samme grundprincipper som de blev første gang publiceres i 1796.

Jeg tillader mig også at henvise til mine artikler:

"Videnskabelig Tænkning" i Flensborg Avis d. 17.03.22

og

"Wissenschaftlicher Populismus als Kritik gegenüber der Homöopathie" fra den 28.10.22 på Hommöopathie Forums hjemmeside.

Sönke Büsen Haderslev d. 25.12.22
sbhomoeopati@gmail.com

Tidligere og nok fremtidig patient / klient med krav om patientsikkerhed